

Sygn. akt I CSK 331/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
przeciwko W. S.A. w W.

o stwierdzenie nieważności nabycia nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od skarżącego na rzecz strony powodowej
kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanego W. SA w W. (uprzednio W. spółka z o.o. w W.) od wyroku Sądu Okręgowego w W., w sprawie z powództwa Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, o stwierdzenie nieważności nabycia nieruchomości.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze kasacyjnej, w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. „o nabywaniu nieruchomości przez

cudzoziemców” (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2278) wynika również, że podmioty wymienione w tym przepisie mają interes prawny determinowany potrzebą ochrony sfery publicznoprawnej (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2013 r., V CSK 509/12, niepubl., podobnie: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2013 r., IV CSK 313/12, niepubl.). Wskazana ustawa nie różnicuje również zakresu obowiązku uzyskania zezwolenia z uwagi na okoliczności dotyczące cudzoziemca kontrolującego osobę prawną albo spółkę handlową nieposiadającą osobowości prawnej mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nietrafność wywodów skargi kasacyjnej w tym zakresie nie pozwana również na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).